

Sygn. akt V GC 1434/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Bury
Protokolant:	Sekr. sądowy Magda Ściągaj

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) P. (...) - K., P., R.” Sp. j. w O.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) P. (...) - K., P., R. Sp. j. w O. kwotę 22301,43 zł (dwadzieścia dwa tysiące trzysta jeden złotych czterdzieści trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 729 zł od dnia 30.04.2015 r. do dnia zapłaty,
- 4112 zł od dnia 8.03.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1165 zł od dnia 8.03.2016 r. do dnia zapłaty,
- 142,08 zł od dnia 8.03.2016 r. do dnia zapłaty,
- 2070 zł od dnia 29.03.2016 r. do dnia zapłaty,
- 224,16 zł od dnia 22.04.2016 r. do dnia zapłaty,
- 2307 zł od dnia 6.05.2016 r. do dnia zapłaty,
- 2603 zł od dnia 6.05.2016 r. do dnia zapłaty,
- 3548 zł od dnia 21.06.2016 r. do dnia zapłaty,
- 142,08 zł od dnia 21.05.2016 r. do dnia zapłaty,
- 224,16 zł od dnia 22.06.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1262 zł od dnia 20.07.2016 r. do dnia zapłaty,
- 142,08 zł od dnia 21.07.2016 r. do dnia zapłaty,

- 1820 zł od dnia 12.08.2016 r. do dnia zapłaty,
- 224,16 zł od dnia 19.08.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1420 zł od dnia 17.09.2016 r. do dnia zapłaty,
- 166,71 zł od dnia 15.12.2016 r. do dnia zapłaty

oraz ustawowe odsetki od kwoty 1554 zł od dnia 21.01.2016 r. do dnia 22 grudnia 2016 r,

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4810,00 zł (cztery tysiące osiemset dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Bury

Sygn. akt V GC 1434/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 15.12.2016r. w postępowaniu nakazowym Powód A. P. L. – K., P., (...) Spółka Jawna w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą gospodarstwo rolne (...) kwoty 23.856 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 729,00 zł od dnia 30 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.554,00 zł od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 4.112,00 zł od dnia 8 marca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.165,00 zł od dnia 8 marca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 142,08 zł od dnia 8 marca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 2.070,00 zł od dnia 29 marca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 224,16 zł od dnia 22 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 2.307,00 zł od dnia 06.05.2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 2.603,00 zł od dnia 6 maja 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 3.548,00 zł od dnia 21 czerwca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 142,08 zł od dnia 21 maja 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 224,16 zł od dnia 22 czerwca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 1262,00 zł od dnia 20 lipca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 142,08 zł od dnia 21 lipca 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.820,00 zł od dnia 12.08.2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 224,16 zł od dnia 19.08.2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.420,00 zł od dnia 17.09.2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 166,71 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w okresie od kwietnia 2015r. do sierpnia 2016r. świadczył usługi weterynaryjne za które nie otrzymał umówionego wynagrodzenia. Pozwany nie zapłacił należności wskazanych w fakturach VAT: fakturze nr (...) na kwotę 729,00 zł wystawionej w dniu 8 kwietnia 2015r., fakturze nr (...) wystawionej w dniu 31 grudnia 2015r. na kwotę 2.917,00 zł, fakturze nr (...) na kwotę 1.554,00 zł wystawioną w dniu 31 grudnia 2015r., fakturze nr (...) na kwotę 4.112,00 zł wystawionej w dniu 15 lutego 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 1.165,00 zł wystawionej w dniu 15 lutego 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 142,08 zł wystawionej w dniu 15 lutego 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 2.070,00 zł wystawionej w dniu 07 marca 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 224,16 zł wystawionej w dniu 31 marca 2016r, fakturze nr (...) na kwotę 2.307,00 zł wystawionej w dniu 14 kwietnia 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 2.603,00 zł wystawionej w dniu 14 kwietnia 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 142,08 zł wystawionej w dniu 29 kwietnia 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 3.548,00 zł wystawionej w dniu 31 maja 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 224,16 zł wystawionej w dniu 30 maja 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 1.262,00 zł wystawionej w dniu 29.06.2016r., fakturze nr (...) na kwotę 1.820,00 zł wystawionej w dniu 21.07.2016r., fakturze nr (...) na kwotę 224,16 zł wystawionej w dniu 28 lipca 2016r., fakturze nr (...) na kwotę 1.420,00 zł wystawionej w dniu 26 sierpnia 2016r. Pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie zapłacił kwoty dochodzonej pozwem oraz naliczonych odsetek ustawowych. W dniu 21.09.2016r. strony zawarły porozumienie, w którym pozwany uznał swoje zadłużenie w kwocie 26.605,72 zł i zobowiązał się do uregulowania ww. kwoty w 5 ratach. Pozwany w dniu 14.11.2016r. wpłacił na poczet faktury Vat (...) kwotę 2.917,00 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 13 lutego 2017r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Olsztynie, Wydział V Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu wraz z odsetkami oraz kosztami procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska przyznał, iż łączyła go z powodem umowa o świadczenie usług weterynaryjnych i z tego tytułu zapłacił powodowi kwotę 2.917,00 zł. Wskazana kwota wyczerpuje należności powoda z tytułu świadczonych usług, a wskazane przez powoda porozumienie z dnia 21 września 2016r. nie pozostaje w związku z dołączonymi do pozwu fakturami. Nadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej i zakwestionował roszczenie powoda co do wysokości, w tym fakturę Vat nr (...) z dnia 8 kwietnia 2015r. na kwotę 72,00 zł podając, iż nie została mu doręczona. W ocenie pozwanego roszczenie powoda jest przedwczesne i winno być oddalone.

Powód, w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o wydanie wyroku zgodnie z żądaniem pozwu.

Na rozprawie w dniu 5 lipca 2017r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 1.554,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 grudnia 2016r., podtrzymując, żądanie co do ich zasądzenia od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia 22 grudnia 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od kwietnia 2015r. do sierpnia 2016r. pozwany M. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą gospodarstwo rolne (...) miał zawartą z A. P. L. – K., P., (...) Spółka Jawna w O. umowę o świadczenie usług weterynaryjnych, w ramach której powód wykonywał na rzecz pozwanego usługi i wystawiał pozwanemu faktury VAT. Między innymi wystawione zostały faktury VAT: nr (...) na kwotę 729,00 zł wystawiona w dniu 8 kwietnia 2015r., nr (...) na kwotę 2.917,00 zł wystawiona w dniu 31 grudnia 2015r., nr (...) na kwotę 1.554,00 zł wystawiona w dniu 31 grudnia 2015r., nr (...) na kwotę 4.112,00 zł wystawiona w dniu 15 lutego 2016r., nr (...) na kwotę 1.165,00 zł wystawiona w dniu 15 lutego 2016r., nr (...) na kwotę 142,08 zł wystawiona w dniu 15 lutego 2016r., nr (...) na kwotę 2.070,00 zł wystawiona w dniu 07 marca 2016r., nr (...) na kwotę 224,16 zł wystawiona w dniu 31 marca 2016r, nr (...) na kwotę 2.307,00 zł wystawiona w dniu 14 kwietnia 2016r., nr (...) na kwotę 2.603,00 zł wystawiona w dniu 14 kwietnia 2016r.,nr (...) na kwotę 142,08 zł wystawiona w dniu 29 kwietnia 2016r., nr (...) na kwotę 3.548,00 zł wystawiona w dniu 31 maja 2016r., nr (...) na kwotę 224,16 zł wystawiona w dniu 30 maja 2016r.,nr (...) na kwotę 1.262,00 zł wystawiona w dniu 29.06.2016r., nr (...) na kwotę 1.820,00 zł wystawiona w dniu 21.07.2016r., nr (...) na kwotę 224,16 zł wystawiona w dniu 28 lipca 2016r. nr (...) na kwotę 1.420,00 zł wystawioną w dniu 26 sierpnia 2016r. (dowód: umowa o świadczenie usług weterynaryjnych k. 12, faktury VAT k.13 -30).

W dniu 21.09.2016r. strony zawarły porozumienie w którym pozwany uznał za bezsporne saldo zadłużenia wobec powoda na kwotę 26.605, 72 zł i oświadczył, iż uznaje dług w tej wysokości. Nadto pozwany zobowiązał się uregulować zadłużenie do dnia 31.01.2017r. w 5 ratach:

- 1 rata w wysokości 6605,72 zł płatna do dnia 30 września 2016r., 2 rata w wysokości 5000 zł płatna do dnia 31 października 2016r., 3 rata w wysokości 5000 zł płatna do dnia 30 listopada 2016r., 4 rata w wysokości 5000 zł płatna do dnia 31.12.2016r., 5 rata w wysokości 5000 zł płatna do dnia 31.01.2017r. (dowód: porozumienie k. 31-32)

Powód w dniu 07 listopada 2016r. skierował pisemnie wezwanie do zapłaty o opłacenie przedmiotowych faktur VAT. Nadto powód zwrócił się do pozwanego o potwierdzenie zgodności salda na dzień 31.12.2015r. na kwotę 26.938,71 zł, które pozwany zaakceptował (dowód: wezwanie do zapłaty k. 33-34, potwierdzenie sald k. 70).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu z uwagi na nie wykazanie przez pozwanego podniesionych w sprzeciwie zarzutów.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie zakwestionowano w tym Sąd uznał za wiarygodne przedłożone przez powoda faktury k. 13-30 oraz potwierdzenie salda na dzień 31 grudnia 2015r. oraz na dzień 21 września 2016r. opiewające na kwotę 26.605,72 zł. Wiarygodne są również dokumenty w postaci stanu rozrachunków k. 69, faktura nr (...) k. 71, potwierdzenie wykonania przelewu k. 72, wezwanie do zapłaty wraz z dowodami nadania pism k. 73-87. Są one bowiem autentyczne i żadna ze stron nie kwestionowała ich treści ani autentyczności. Sąd oddalił wniosek pozwanego o przekazanie sprawy według właściwości do Sądu Rejonowego w Rzeszowie oraz o odroczenie rozprawy jako zmierzające do przedłużenia postępowania. Zawiadomienie o terminie rozprawy zostało doręczone w dniu 13.06.2017r. i do terminu rozprawy mógł on ustanowić pełnomocnika lub zapewnić opiekę nad gospodarstwem. Wniosek o odroczenie rozprawy złożony na jeden dzień przed rozprawą został potraktowany więc przez sąd jako nie uzasadniony i zmierzający jedynie do przedłużenia rozprawy.

W ocenie Sądu złożone przez powoda dokumenty potwierdzają fakt wykonania przez niego usługi na kwoty wynikających z faktur VAT będących podstawą roszczenia pozwu. Oprócz faktury Vat nr (...) z dnia 8 kwietnia 2015r. wskazanych dokumentów nie kwestionował również pozwany. Pozwany przed wytoczeniem powództwa przez powódkę nie odniósł się w żaden merytoryczny sposób do przedstawionych dokumentów i złożonego potwierdzenia salda. Dopiero w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł zarzut braku doręczenia faktury Vat z dnia 8 kwietnia 2015r nr 294/01/2015r oraz nie udowodnienia roszczenia co do kwoty 23.855,43 zł

Jak wynika z akt sprawy od chwili zawarcia umowy powód za wykonane usługi wystawiał na rzecz pozwanego faktury za okres od kwietnia 2015r do sierpnia 2016r. , które były podpisywane przez pozwanego. Również na adres zamieszkania pozwanego powód kierował wezwania do zapłaty należności i inne pisma w sprawie, w tym zwracał się o potwierdzenie salda na kwotę dochodzoną pozwem i obejmującą należność ze spornej faktury Vat nr (...). Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 26 kwietnia 1995 r. (III CZP 39/95, opubl. w OSNC 1995/9/120) przyjął, że wezwanie do potwierdzenia salda (potwierdzenie salda) spełnia warunki uznania niewłaściwego. Jest ono nie tylko oświadczeniem wiedzy, ale też woli. Stwierdza bowiem w sposób stanowczy istnienie wobec zobowiązania pieniężnego w konkretnej wysokości. Pozwany pomimo, iż zaakceptował saldo oraz uznał dług w porozumieniu z dnia 21.09.2016r. nie zajął przed wniesieniem pozwu żadnego stanowiska w sprawie oraz nie zawiadomił powoda o niezgodności faktur na którą aktualnie się powołuje. W niniejszej sprawie, strona pozwana co najmniej od września 2016r. wiedziała o roszczeniu powoda, nie wyprowadziła go jednak z przeświadczenia co do nieznanomości treści wystawionej faktury. W tym stanie zarzut pozwanego o braku wiedzy odnośnie wysokości zobowiązania jest nieskuteczny. Również na skutek omyłki księgowej powód skorygował nieścisłości wynikające z faktury nr (...), dochodząc na etapie pozwu kwoty 729,00 zł wynikającej z faktury (...), jednocześnie zaprzestając dochodzenia należności z faktury nr (...).

Co do pozostałych zarzutów należy wskazać, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie twierdzeń wskazanych w uzasadnieniu sprzeciwu. Natomiast wbrew jego zarzutom pomiędzy zawartym w dniu 21 września 2016r. porozumieniem, a przedłożonymi do pozwu fakturami istnieje ścisły związek. Zgodne ze stanem rozrachunków k. 69, wyszczególnione w fakturach należności z tytułu sprzedaży usług weterynaryjnych w przedziale czasowym od 01.01.2013r. do 21.09.2016 wynosiły 26.605,72 zł. W zawartym porozumieniu z dnia 21.09.2016r. pozwany uznał powyższą kwotę za bezsporną, uznając dług w powyższej wysokości. Powód wykazał więc, iż przysługuje mu bezsporna i wymagalna należność dochodzona pozwem w wysokości 23.855,43 zł

Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z zasadami procesu ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc art 3 kpc, art. 6 kc) Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę braku wykazania prawdziwości twierdzeń o faktach mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest to, że twierdzenia takie nie będą mogły leżeć u podstaw rozstrzygnięcia. Strona która nie udowodni przytoczonych twierdzeń utraci korzyści, jakie uzyskabyła aktywnym działaniem. Z przepisu art. 6 kpc wynika ogólna reguła, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W procesie cywilnym strony mają obowiązek

dowodzenia tych wszystkich okoliczności, które stosownie do 227 kpc mogą być przedmiotem dowodu. Art. 6 kc określa więc reguły dowodzenia, tj przedmiot dowodu oraz osobę na której spoczywa ciężar udowodnienia faktu mających znaczenie prawne., przy czym Sąd nie ma obowiązku zarządzenia dochodzenia w celu uzupełniania lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Pozwany oprócz dowodu z przesłuchania stron nie podjął inicjatywy dowodowej celem wykazania zarzutów podniesionych w sprzecznie do pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 734 kc w zw. z art. 735 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 22.301,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami wyszczególnionymi w punkcie I wyroku. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc, zgodnie z żądaniem pozwu. Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne w świetle przepisu art. 203 § 4 k.p.c. (nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierza do obejścia prawa), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w pkt II Wyroku.

Wobec przytoczonych okoliczności, strona pozwana winna zwrócić przeciwnikowi koszty przez niego poniesione niezbędne do celowego dochodzenia swoich praw w procesie. Powód w złożonym pozwie zgłosił żądanie zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, zaś Sąd wydając orzeczenie na podstawie art. 100 zdanie 2 kpc żądanie to uwzględnił, albowiem powód wygrał proces w 93 % i uległ tylko co do nieznaczącej części swojego żądania. Na koszty procesu złożyły się: kwota 3.600 zł- wynagrodzenie pełnomocnika (zgodnie z przepisem § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U.2015.1804 z dnia 2015.11.05), kwota 1193 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Joanna Bury